

آموزش Constraints

از Constraints برای تعیین قوانینی برای داده ها در یک جدول استفاده می شود.
اگر تناقضی بین محدودیت های تعیین شده و data action وجود داشته باشد، محدودیت ها جلوی action فوق را گرفته و اجرا نمی گردد.

محدودیت ها می توانند هنگام ایجاد یک جدول مشخص شوند (در دستور CREATE TABLE یا بعد از اینکه جدول ایجاد شد) با دستور ALTER TABLE

فرم دستور CONSTRAINT + CREATE TABLE

```
(  
column_name1 data_type(size) constraint_name,  
column_name2 data_type(size) constraint_name,  
column_name3 data_type(size) constraint_name,  
....  
);
```

در SQL می توان از محدودیت ها زیر استفاده کرد:

مشخص می کند که یک ستون نمی تواند مقدار صفر را در خود جای دهد NOT NULL:

تعیین می کند که هر سطر از یک ستون باید دارای مقداری غیر تکراری باشد UNIQUE:

PRIMARY KEY:

ترکیبی متشکل از دو محدودیت فوق است. این محدودیت تعیین می کند که یک ستون (و یا ترکیبی از دو یا چند ستون) باید دارای مقداری غیر تکراری باشد که این امر کمک می کند تا پیدا کردن یک رکورد خاص در جدول آسان تر و سریع تر انجام شود.

یکپارچگی ارجاعی بین داده های یک جدول را با مقادیر جدول دیگر تعیین می FOREIGN KEY: کند پیروی مقادیر یک ستون از شرایط معین را تایید می کند CHECK:

مقدار پیش فرض را در صورت نبود یک مقدار خاص برای یک ستون مشخص می کند DEFAULT: در فصل های بعد هر یک از این محدودیت ها را با جزئیات توضیح می دهد.

آدرس آموزشگاه: تهران - خیابان شریعتی - بالا تر از خیابان ملک - جنب بانک صادرات - پلاک 651 طبقه دوم - واحد 7

88146323 - 88446780 - 88146330

<http://www.tahlildadeh.com/>